

ദിവ്യകാരുണ്യ ആരാധന

എന്നാൾ ദിവ്യകാരുണ്യ ആരാധന?

ആരാധനയ്ക്ക് പല നിർവ്വചനങ്ങളുണ്ട്. ദൈവ സന്നിധിയിലേക്ക് നമ്മുടെ ഹൃദയം ഉയർത്തുന്നതാണ് ആരാധന. സഭയുടെ ശിരസ്സായ യേശുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ദൈവമകൾ പുത്രനിലും, പരിശുദ്ധാത്മാവിലും, പിതാവായ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന സ്തുതിയും കൃതജ്ഞതയുമാണ് ആരാധന. വളരെ ലളിതമായി പറഞ്ഞാൽ ആരാധനയെന്നത് നമ്മോടൊപ്പം ആയിരിക്കാൻ കരുണ കാണിച്ച ദൈവത്തോടൊപ്പം ആയിരിക്കുന്നതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന് നാം നൽകുന്ന മറുപടിയാണ് ആരാധന. ദൈവം ലോകത്തെ എത്ര മാത്രം സ്നേഹിച്ചു. നമ്മു രക്ഷിപ്പാൻ സ്വന്തം പുത്രനെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം. ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യം മനുഷ്യരുപം പ്രാപിച്ചുവന്നാണ് യേശു. അതെ പരിശുദ്ധ പരമ ദിവ്യകാരുണ്യം. പാവങ്ങളെ പട്ടാത്തു ഫർത്തുന്ന കാരുണ്യം, രോഗികൾക്ക് സഹായം നൽകുന്ന കാരുണ്യം, ബന്ധിതർക്കു മോചനം നൽകുന്ന കാരുണ്യം, കുരുട്ടർക്കു കാച്ചപയ്യം ചെകിടർക്കു കേൾവിയും നൽകുന്ന കാരുണ്യം, പാപികൾക്ക് പൊതുതിയും മരിച്ചവർക്ക് ഉയിർപ്പും നൽകുന്ന കാരുണ്യം. നമ്മോടൊപ്പം എന്നുമായിരിക്കാൻ വേണ്ടി വി. കുർഖാന സ്ഥാപിച്ച കാരുണ്യം, നമ്മരു വിശുദ്ധികരിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകിയ കാരുണ്യം. യേശുവാകുന്ന ദിവ്യദാനം. ദൈവത്തിന് എന്നേരവും, ആരാധനയും, സ്തുതിയും, പുക്കച്ചയും നൽകുക നമ്മുടെ കടമയാണ്. ആ കടമയാണ് ദൈവത്തോടൊപ്പം തിരുമണിക്കുന്നത്. നാം നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

- 1. ദൈവത്തോടൊപ്പം ആയിരിക്കുന്നതാണ് ആരാധന.** ഒരിക്കൽ ഒരു കൃഷിക്കാരൻ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപോൾ ഒരാൾ കൃഷിക്കാരനോട് ചോദിച്ചു. താകൾ എന്നാണ് ദൈവാലയത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്? കൃഷിക്കാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഞാൻ എന്റെ നാമഞ്ച നോക്കിയിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എന്നെ യും. അതെ എന്നെ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ ഞാൻ നോക്കിയിരിക്കുന്നതാണ് ആരാധന എന്നോടൊപ്പം മായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തോടൊപ്പമായിരിക്കുന്നതാണ് ആരാധന.
- 2. ദൈവത്തോടൊപ്പം നടക്കുന്നതാണ് ആരാധന.** മിക്ക പ്രവാചകരും പുന്തകം 6/6-8 വരെയുള്ള വേദഭാഗം ഇത് സാക്ഷ്യപ്പെട്ടതുന്നു. ചെയ്യേണ്ടതിനാണ്. നിതി പ്രവർത്തിക്കു, ദൈവത്തോടൊപ്പം വിനീതമായി നടക്കുക. ദൈവത്തോടൊപ്പം ഇരിക്കുന്നതും, നടക്കുന്നതും ആരാധനയാണ്.
- 3. ദിവ്യകാരുണ്യ ആരാധനയ്ക്ക് ഒരു സാമൂഹ്യമാനമുണ്ട്.** അത് കുട്ടായ്മയുടെ ആരാധനയാണ്. തങ്ങൾക്കു ഇത് എത്ര നിസാരമായാലും അത് അബുപ്രമാധാലും രണ്ടു മീനായാലും പക്ഷുവക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കുന്ന കാരുണ്യ സമൂഹത്തിലാണ് ദൈവം ദിവ്യകാരുണ്യ അതുതാം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പക്ഷുവക്കുന്നതിന്റെ പരിധികൾ അവസാനിക്കുന്നിടത്ത് ദൈവം അതുതാം ആരംഭിക്കുന്നു. പക്ഷുവക്കുന്നവരുടെ സമൂഹത്തിലാണ് യേശുവിന്റെ സജീവവും ജീവദായകവുമായ സാന്നിധ്യം അനുഭവിച്ചിരിയാനാവുക ആദിമ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതല്ലോ പക്ഷുവച്ചു അപ്പുന്നതോല്പനാരുടെ പ്രഭോധനം, കുട്ടായ്മ, അപ്പം മുൻകൾ, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയിൽ സദാ താൽപര്യപൂർവ്വം പക്ഷുവക്ഷ്യം പങ്കെടുത്തു. ആരാധന സമൂഹത്തിൽ എക്കും ഉണ്ടാക്കണം. ഒരുമിച്ച് ഒരു സമൂഹമായി ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണം. കാരണം യേശു എല്ലാവരെയും അവർ ആയിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ സ്നേഹിച്ചുവന്നാണ്. യേശു സന്ധനനെ സ്നേഹിച്ചു. യേശു പാവപ്പെട്ടവരെ സ്നേഹിച്ചു. രോഗികൾക്ക് രോഗസൗഖ്യം നൽകിക്കൊണ്ട് യേശു സ്നേഹിച്ചു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരട്ടെയെന്ന് പറഞ്ഞ് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച് കൊണ്ട് യേശു സ്നേഹിച്ചു. അവിടുത്തെ സ്നേഹത്തിന് അതിരുകളിലും, വ്യവസ്ഥകളിലും, പക്ഷപാതമില്ല. ആ സ്നേഹത്തിന്റെ മുൻപിലാണ് പാപികളായ രോഗികളായ, പാവപ്പെട്ടവരായ, സന്ധനരായ, കുഞ്ഞുങ്ങളായ നാം ഒത്തു ചേരുന്നത്. ഒത്തു ചേരൽ നമ്മു ഒറ്റ സമൂഹമാക്കും. **പരിശുദ്ധ പരമ ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന് എന്നേരവും ആരാധനയും സ്തുതിയും, പുക്കച്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കെട്ട്.**

പ്രാ. മാത്യു ചിറയിൽ